

Bij de opening van “De Toevlucht” ingebruikneming van de nieuwe kerk in VINEX locatie Ypenburg

**dr. B. Plaisier
op zondag 2 december 2007**

Namens de generale synode van de Protestantse Kerk in Nederland wil ik u van harte gelukwensen met de opening van deze prachtige kerk. Wat is het geweldig om een nieuwe kerk te kunnen openen en dat nog wel in een VINEX locatie als Ypenburg is. Op deze manier maakt u zichtbaar dat er ook hier een gemeente is en laat u zien waarvoor u als gemeente staat.

Dit alles heeft iets vrolijks en hoopvol en dat op deze eerste Advent!

Het evangelie heeft ook aantrekkingskracht, blijft krachtig, brengt mensen bij elkaar en houdt ze bij elkaar. Die ervaring is onder ons niet zo vanzelfsprekend. We hebben het vaak meer over de dingen die moeilijk zijn, dan over dat wat we bereikt hebben.

Maar het is waar: de weg naar een nieuwe kerk is niet zo gemakkelijk geweest. U heeft dat aan den lijve ondervonden – voordat het geld er was, voordat u en anderen het durfden.. Daarnaast worden wij bij zulke vernieuwende projecten ook vaak gehinderd door onszelf. We moeten nogal eens opboksen tegen de kerk en de kerkelijke structuren. Soms worden we daarbij gehinderd door wat we zelf meebrengen aan geloof, ongeloof en twijfel. Voordat we zelf eens overtuigd worden... We zitten vaak vast aan wat we hebben meegekregen over geloof en kerk: aan de vorm, aan een bepaalde benadering van mensen, aan de manier waarop wij de bijbel uitleggen en vormgeven.

Maar in deze nieuwe omgeving van Ypenburg, in een VINEX locatie, leert u om te luisteren, om nieuwe wegen te zoeken en te zien. Zo leren we ook om ons open te stellen voor de Geest, waarheen Hij ons leidt.

Een gemeente die opnieuw begint, lijkt een beetje op wat Maria, de moeder van de Heer ervaren heeft. Zij ontmoet een engel die haar een nieuw perspectief voorschotelt, die haar aanzegt dat ze vruchtbaar zal zijn.. Het zal echter niet vanzelf gaan: het zal gaan via een weg van teleurstellingen, pijn en achterstelling.. En toch durft ze het aan om te zeggen: “Mij geschiede naar Uw Woord..” Of zoals het nu vertaald is in de NBV: “De Heer wil ik dienen... laat er met mij gebeuren, wat U hebt gezegd!”

Ik hoop dat u op die wijze gemeente wilt en kunt zijn. Ik hoop dat u als pioniers – want dat bent u toch echt, ook al lijkt veel op datgene zoals het in de ‘traditionele’ gemeente toegaat – gaandeweg

ontdekt hoe de weg loopt.. Dat u ontdekt wat onopgeefbaar is én wat kan veranderen om een gemeente te kunnen zijn die op een aansprekende wijze iets van Jezus Christus uitstraalt. Ik wens u toe dat u Hem met hart en ziel present zult stellen in uw bijeenkomen, in uw vieren, leren en dienen. Dat vraagt een grote openheid: naar elkaar, maar ook naar de mensen hier uit de buurt; en niet te vergeten naar de Heer, die belooft heeft hier te zijn – en naar de Geest, die vernieuwt en ons de kracht tot volhouden geeft, enthousiast maakt en enthousiast houdt.

Wij kijken als landelijk kerk met grote verwachting en nieuwsgierigheid naar u. U bent voortrekkers van ‘gemeentestichting’, van ‘kerkplanting’. Daarmee zijn we ook vanuit de synode bezig en op dat gebied zullen er nieuwe initiatieven komen. Wat ontdekt u op dit gebied, waarmee de gehele kerk verder kan? Wat gebeurt hier waarvan we met nieuwe projecten van kerkplanting verder kunnen?

Dit alles zult u ongetwijfeld niet alleen doen. Er wonen hier veel en velerlei christenen en bondgenoten. Wees niet te eenkennig in het zoeken van samenwerking; zoek ook op dat gebied nieuwe wegen van samenwerking met andere kerken – van rooms-katholieken, reformatorische, migrantenkerken, tot evangelicale kerken en groepen. Ook daarin kunnen wij van u leren.

Als teken van de vreugde van de gehele kerk over dit moment, geef ik u de kaars van de Protestantse Kerk en steek die aan aan het licht van de eerste adventskaars. Moge het licht van Christus hier overvloedig schijnen en u vervullen met vreugde, kracht en volharding, zodat u gezegend wordt en tot zegen bent.